

Kolonne ud fra Kjøbenhavns Banegaard. Den skulde allerede begynde at arbejde og havde besat eller søgte at besætte Strækningen Hellerup—Gjentofte. Men da Toget var kommet forbi Hellerup Station og skulde videre mod Gjentofte, kjørte det fast og gik tilbage til Hellerup Station, hvor Vedkommende satte Arbejderne til at fylle noget med Snefastning omkring Stationen, og her begyndte da Berøringen med de omtalte Folk fra Gjentofte eller fra Forterne, som vel at mærke ikke havde været i Arbejde. Jeg kan ikke sige det med Bestemthed, men jeg har nogen Grund til at tro, at det var Paavirkning af dem, der gjorde, at vedkommende Kolonne, der af den omtalte Ingenieur var ført ud, nedlagde Arbejdet. Jeg har Grund til at tro, at de Folk, der nedlagde Arbejdet, altsaa disse Folk, der stode under Ingeniurens Ledelse, have været i den Tro, at de toge Arbejdet fra Andre, fra de nævnte Folk fra Gjentofte eller Forterne, ved deres Arbejde, men disse havde jo ikke været antagne, og der er altsaa det ærede Medlem i Misforstaaelse og Bidsfarelse. Den Kolonne, der kom ud fra Kjøbenhavn, tog ikke Arbejdet fra Nogen; der var Intet paabegyndt, men efter al Formodning stete der en Paavirkning af dem, der havde tilbudt at arbejde for 35 eller senere for 30 Ore Timen, og deraf kom altsaa Arbejdsnedlæggelsen. Den Kolonne, som arbejdede mellem Nørrebro Station og Hellerup, avancerede efterhaanden ud mod Hellerup og kom op mod Stationen, og der bleve ogsaa de paavirkede — antoges det, jeg kan ikke sige det ganske positivt — af de samme Mænd fra Gjentofte og fra Forterne, og saa nedlagde ogsaa denne Kolonne Arbejdet, og saa trævede de to Kolonner 25 Ore Timen for hele Dagen. Vedkommende Ingenieur gik ind paa at betale dem 25 Ore for Eftermiddagen i Henhold til hans Bemyndelse til at fastsætte Arbejdslønnen. Hans Synspunkt var det, at han kun kunde ombestemme Arbejdslønnen for den Tid, som foreskodes, ikke for den, der var gaaet, og det synes at være en ganske forstaaelig Anstuelse. Der var disponeret om Morgenen indtil Middag for en bestemt Arbejds løn; egentlig korrekt maatte han vel sige: Jeg kan ikke for i Dag tillige en anden Arbejds løn end den, Stillet tilligger; I maa vente til i Morgen, men han gik en Mellemvei og sagde: Vel! for den Tid, der er gaaet, maa jeg betragte Arbejds lønnen som fastslaaet, men for Eftermiddagen tilbyder jeg den høiere Arbejds løn. Man fastholdt hele Dagen, og saa kom der ingen Overenskomst til Veie Saa gik vedkommende Ingenieur med sin

Arbejds kolonne tilbage til Kjøbenhavns Banegaard, og der bleve altsaa de vedkommende Arbejdere afstedigede for Dagen. De maatte — jeg kan ikke sige hver eneste En men jeg har Grund til at sige omtrent hver eneste En — næste Morgen og toge Arbejde ved Jernbanen. Den anden Kolonne havde et Stykke at gaa tilbage til det Tog, som Banestyrelsen havde ført derud, et Stykke mod Kjøbenhavn fra Hellerup, og da de kom hen til Toget, optog de Fleste af dem Arbejdet i Stedet for at kjøre til Kjøbenhavn. Jeg tror, der var nogle og tyve, som ikke gjorde det, og disse bleve kjørte til Kjøbenhavn. Altsaa, det ærede Medlem har heller ikke der Ret til at sige, at Vedkommende havde Valget mellem at gaa til Kjøbenhavn og optage Arbejdet. Nei, de stode ganske frit, Toget stod færdig til at transportere dem til Kjøbenhavn, og de, der ikke vilde blive ved, bleve kjørte, om jeg ikke husker feil, til Nørrebro Station, og maaste længere, men i hvert Fald til Kjøbenhavn. Hvad nu Afregningen angaar, skal jeg henvende det ærede Medlems Opmærksomhed paa et Punkt, jeg allerede har havt Veilighed til at konferere med det ærede Medlem om, da en Ytring af det ærede Medlem til mig forleden lod mig formode, at der kunde være Tale om, at man havde kvitteret Noget for Kjørselstiden, hvilket vilde have været imod alle Reglementer og Bestemmelser. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Det, der har været Tale om, er ganske simpelt, som ogsaa er forudsat som en anden Mulighed af det ærede Medlem, at man har fratrukket for den Tid, Arbejdet var nedlagt, hvilket man har fundet var en korrekt Beregningsmaade, og jeg mener ikke, der kan indvendes Noget imod det. Derved fremkommer en Afregning paa de 3 Kr., nemlig 5 Timer à 20 Ore, og de resterende 8 Timer à 25 Ore; altsaa 3 Kr. Fortjæntesten om Dagen udkommer ved denne Beregning, og jeg har altsaa forklaret det ærede Medlem, hvorledes det er gaaet til.

Med Hensyn til Arbejdets Art, dets Vanskelighed og Farlighed skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde kan anse det for noget vanskeligt Arbejde. Det kan der ikke være Tale om. Jeg tror heller ikke, det som Regel — der kan naturligvis være Undtagelser — kan betragtes som et særligt haardt Arbejde. Der vil fremkomme længere Kjøreture, endogsaa lange Kjøreture bag Snepløven, hvor der ikke er videre at bestille. Hvad Faren angaar, vil jeg sige, at der jo med ethvert Arbejde er forbundet Fare; det følger af sig selv; men at man skulde stille Snefastningsarbejdet paa Jernbanerne i en